

Lleopoesia emboirada

Un relat de: [Toni León](#)

LLEOPOESIA EMBOIRADA

Boira que pastura
Boira que en silenci passa
Boira de soroll humit
Boira animada sense ànim

Boira d'estiu en flama
Boira que sembra colors
Boira de llençol blanc
Boira que es passeja, fidel

Creació del sense sentit
De cercar i no trobar
De mirar un forat negre
De triar sense sort

Pensar sense escriure
Bramar als quatre vents
Travelar sense caure
Cridant una confessió

Boira amb nom innombrable
De llinatges afruitats
De gust a disgust
I que rellisca dins la terra

Boira, boirina amb sucre
De caramel de regust amarg
D'arena que va i ve
Demanant perdó a la bondat

Boira, boirina emboirada
Viu i deixa viure
Perquè boira que pastura
AIGUA SEGURA

TONI LEÓN